

tillade mig at bemærke i Anledning af, hvad den ærede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Wessely) yttrede, at der jo vistnok ikke kunde være Tvivl om, hvorvidt der i Sagen burde nedfattes et Udvalg eller ikke, naar denne fra først af var indkommen her i Thinget, uden tidligere at være behandlet i det andet Thing; men jeg troer, at den er saa udførligt, omhyggeligt og sagkyndigt behandlet i det andet Thing, at Alt, hvad der kan siges for og imod den, allerede er sagt, og at der som Følge deraf ikke er Grund til at nedfatte noget Udvalg.

Andræ: Jeg skulde dog dertil bemærke, at dette ikke var det tidligere Landstings Mening; thi Landstinget besluttede, som vi have hørt idag, da denne Sag først forelaa, at nedfatte et Udvalg. Naagtet jeg ganske deler den fra flere Sider udtalte Anskuelse, at Sagen bør fremmes saa hurtigt som muligt, skulde jeg dog tillade mig specielt at henlede Opmærksomheden paa, at, efter den Erklæring, vi idag have hørt fra et af de Medlemmer, der deeltog i det tidligere Udvalgs Forhandlinger, var Sagen saavidt fremmet og bragt til en saadan Samstemning mellem Udvalget og Finansministeren, at Udvalget var beredt paa at afgive sin Betænkning. Denne Betænkning foreligger imidlertid ikke, og den vilde efter al Sandsynlighed dog have kunnet bidrage til at lette Sagens Behandling, hvis den forelaa. Jeg skulde derfor dele deres Mening, som antage, at et Udvalg bør strax nedfattes, for at saaledes i den hurtigst mulige Tid en Betænkning kunde blive afgiven og lægges til Grund for Sagens Behandling i Thinget. Det er jo vistnok aldeles uantageligt, at Thinget skulde lade Sagen gaae igjennem alle Behandlinger uden Udvalgs Nedfattelse, og Spørgsmaalet stiller sig altsaa egentlig kun saaledes: skal 1ste Behandling først gjøres sær-
 dig og dernæst et Udvalg nedfattes og Betænkning afventes, eller skal denne Betænkning bringes strax tilveie og derefter Behandlingen foregaae? Under dette Forhold troer jeg, at

man bør foretrække det sidste Alternativ, med det Ønske, at Betænkningen hurtigst muligt maa fremkomme, og jeg skal derfor stemme for det Forslag, der er gjort af den ærede Landstingsmand for Bornholm (Krabbe).

Formanden: Naar Ingen videre ønsker at yttre sig, skal jeg sætte det gjorte Forslag under Afstemning, om nemlig Fortsættelse n af 1ste Behandling skal udsættes, et Udvalg nedfattes og, efterat dette har afgivet sin Betænkning, 1ste Behandling derefter igjen fortsættes.

Med den foretagne Afstemning blev det imidlertid med 22 Stemmer mod 16 vedtaget, at der ikke paa dette Standpunkt af Sagen skulde nedfattes et Udvalg.

Formanden: Første Behandling af Sagen fortsættes altsaa nu, hvad dens Realitet angaaer.

Wessely: Det er høist nødvendigt, at jeg tager Ordet for Dieblisset i denne Sag, da jeg ikke havde troet, at den vilde komme til første Behandling idag, og jeg altsaa paa en Måade maa fremsætte flere af de Bemærkninger, som jeg havde at gjøre, uden at være tilstrækkeligt forberedt. Det forekommer mig, at en af de Betragtninger, som ofte har været anstillet i Anledning af det nærværende Lovforslag, trænger til noget nærmere Belysning. Det er nemlig den, hvorvidt vor nærværende Soldlovgivning trænger til en Revision eller ikke. Jeg skal ikke videre urgere det Argument, som er hentet fra, at det nu allerede er 15 Aar siden, den absolute Regjering i 1838 i Soldforordningen paabød, at det daværende Soldkammer skulde hvert tredje Aar indgive Beretning til Hs. Majestæt og gjøre Forslag om de Forandringer, som vare anseete hensigtsmæssige med Hensyn til de bestemte Soldsætter. Jeg skal heller ikke videre urgere, at deri syntes dog at ligge Regjeringens Anerkjendelse af det Princip, at Soldlovgivningen jævnligt burde revideres.